

TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2011. gada 7. aprīlī*

Lieta C-153/10

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2010. gada 12. martā un kas Tiesā reģistrēts 2010. gada 1. aprīlī, tiesvedībā

Staatssecretaris van Financiën

pret

Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV, agrāk *Sony Logistics Europe BV*.

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], tiesneši A. Ross [*A. Rosas*] un P. Linda [*P. Lindh*] (referente),

* Tiesvedības valoda — holandiešu.

ģenerālvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],
sekretāre A. Impellicēri [*A. Impellizzeri*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 3. februāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV*, agrāk *Sony Logistics Europe BV*,
vārdā — F. de Bāre [*P. De Baere*], *advocaat*,

— Nīderlandes valdības vārdā — K.M. Viselsa [*C. M. Wissels*] un B. Kopmane
[*B. Koopman*], pārstāves,

— Čehijas valdības vārdā — M. Smoleks [*M. Smolek*] un K. Havličkova [*K. Havlíčková*],
pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā — B.R. Kilmans [*B.-R. Killmann*] un V. Rols [*W. Roels*],
pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklaušīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- ¹ Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp., OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 2. nod., 4. sēj., 307. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 82/97 (OV 1997, L 17, 1. lpp., OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 2. nod., 8. sēj., 179. lpp., un labojums — OV 1997, L 179, 11. lpp.; turpmāk tekstā — “Muitas kodekss”), 12. panta 2. un 5. punktu, 217. panta 1. punktu un 243. pantu, kā arī Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai (EEK) Nr. 2913/92 (OV L 253, 1. lpp., OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 2. nod., 6. sēj., 3. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 1996. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 12/97 (OV 1997, L 9, 1. lpp., OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 2. nod., 8. sēj., 3. lpp.; turpmāk tekstā — “Īstenošanas regula”), 10. un 11. pantu.
- ² Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Staatssecretaris van Financiën* [valsts sekretāru finanšu lietās] un *Sony Logistics Europe BV*, kas tagad kļuvusi par *Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV* (turpmāk tekstā — “SLE”), jautājumā par muitas nodokļa samaksu attiecībā uz videospēļu konsolēm.

Atbilstošās tiesību normas

Muitas kodekss

3. Muitas kodeksa 4. pants ir izteikts šādā redakcijā:

“Šajā Kodeksā terminiem ir šāda nozīme:

[..]

5. “Lēmums” nozīmē jebkuru oficiālu muitas aktu, kas attiecas uz muitas noteikumiem, izlemjot atsevišķu gadījumu, un šāds akts rada juridiskas sekas attiecībā uz vienu vai vairākām konkrētām vai identificējamām personām; šis termins aptver arī saistošu izziņu par tarifu 12. panta nozīmē.

[..]”

4. Šā kodeksa 5. pantā ir noteikts:

“1. Saskaņā ar 64. panta 2. punkta nosacījumiem un atbilstīgi 243. panta 2. punkta b) apakšpunkta ietvaros pieņemtajiem noteikumiem jebkura persona drīkst iecelt sev pārstāvi attiecībā ar muitas dienestiem muitas noteikumos paredzēto darbību un formalitāšu izpildei.

2. Šāda pārstāvība var būt:

— tieša, ja pārstāvis rīkojas otras personas vārdā un tās uzdevumā,

vai

— netieša, ja pārstāvis rīkojas savā vārdā, bet otras personas uzdevumā.

[..]

4. Pārstāvim jāpaziņo, ka viņš rīkojas pārstāvētās personas uzdevumā, jānorāda, vai pārstāvība ir tieša vai netieša, un jābūt pilnvarotam būt par pārstāvi.

Persona, kas nav paziņojusi par savu rīkošanos otras personas vārdā vai tās uzdevumā vai ir bez attiecīga pilnvarojuma paziņojusi, ka rīkojas otras personas vārdā vai tās uzdevumā, uzskatāma par tādu, kas rīkojas savā vārdā un savā uzdevumā [savās interesēs].

[..]”

5. Minētā kodeksa 12. pantā ir noteikts:

“[..]

2. Saistoša informācija par tarifiem [izziņa par tarifu] vai saistoša izcelsmes informācija [izziņa par izcelsmi] ir saistoša muitas dienestiem attiecībā pret informācijas turētājiem [izziņas saņēmējiem] tikai attiecībā uz tarifu klasifikāciju vai preču izcelsmes noteikšanu.

Saistoša informācija par tarifiem [izziņa par tarifu] vai saistoša izcelsmes informācija [izziņa par izcelsmi] ir saistoša muitas dienestiem tikai attiecībā uz precēm, par kurām muitas formalitātes ir pabeigtas pēc dienas, kad tās ir sniegušas informāciju [to izsniegušas].

[..]

5. Saistoša informācija [izziņa] vairs nav spēkā:

a) attiecībā uz tarifu informāciju:

[..]

iii) ja to atceļ vai groza saskaņā ar 9. pantu, ar nosacījumu, ka par atcelšanu vai grozījumu paziņo turētājam [saņēmējam].

[..]

6. Tādas saistošas informācijas turētājs [izziņas saņēmējs], kas zaudē spēku saskaņā ar 5. punkta a) punkta i) vai ii) apakšpunktu vai b) punkta i) vai ii) apakšpunktu, joprojām var izmantot tādu informāciju [izziņu] sešus mēnešus no publicēšanas vai paziņojuma dienas, ar nosacījumu, ka viņš ir noslēdzis saistošus līgumus par attiecīgo preču iegādi vai pārdošanu, pamatojoties uz saistošo informāciju [izziņu], pirms notikusi publicēšana vai paziņošana. Attiecībā uz tādiem produktiem, par kuriem, veicot muitas formalitātes, iesniedz ieviešanas, izvešanas vai iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātu, sešu mēnešu termiņu tomēr aizstāj ar sertifikāta derīguma termiņu.

[..]”

6 Minētā kodeksa 64. panta 1. punktā ir noteikts:

“Saskaņā ar 5. pantu muitas deklarāciju var aizpildīt katra persona, kas attiecīgās preces spēj uzrādīt vai likt uzrādīt kompetentaja[m] muitas dienestam līdz ar visiem dokumentiem, kas vajadzīgi uzrādīšanai tās muitas procedūras noteikumu piemērošanai, kurai preces deklarētas.”

7 Muitas kodeksa 217. pantā ir piebilsts:

“1. Ikvienu muitas parāda rezultātā radušos ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu, turpmāk sauktu “nodokļa summa”, muitas dienesti aprēķina, tiklīdz to rīcībā ir nepieciešamie dati, un ieraksta uzskaites dokumentos vai jebkurā citā līdzvērtīgā dokumentā (iegrāmatošana).

Pirmo daļu nepiemēro:

[..]

“b) ja nodokļa summa likumīgi pārsniedz summu, kas noteikta, pamatojoties uz saistošu informāciju [ja pēc likuma iekasējamā nodokļa summa pārsniedz to, kas aprēķināta, pamatojoties uz saistošo izziņu];

[..]”

8 Šā kodeksa 243. pants ir izteikts šādā redakcijā:

“1. Ikvienai personai ir tiesības pārsūdzēt muitas dienestu lēmumu, kas attiecas uz tiesību aktu muitas jomā piemērošanu un viņu skar tieši un individuāli.

Pārsūdzības tiesības ir arī ikvienai personai, kas prasījusi muitas dienestu lēmumu sakarā ar tiesību aktu muitas jomā piemērošanu un nav saņēmusi nolēmumu par šo prasījumu 6. panta 2. punktā noteiktajā termiņā.

[..]

2. Pārsūdzības tiesības var izmantot:

a) sākotnēji — muitas dienestos, kurus dalībvalstis ir izraudzījušās šim nolūkam;

- b) turpmāk — neatkarīgā instancē, kas var būt tiesa vai līdzvērtīga specializēta iestāde, saskaņā ar dalībvalstīs spēkā esošajiem noteikumiem.”

Īstenošanas regula

- 9 Īstenošanas regulas 5. pantā ir precizēts:

“Šajā sadaļā:

1. Saistoša izziņa: izziņa par tarifu vai izziņa par izcelsmi, kas ir juridiski saistoša visām Kopienas dalībvalstu pārvaldes iestādēm, ja ir izpildīti 6. un 7. panta nosacījumi;

[..]”

- 10 Šīs regulas 10. panta 1. punkts un 2. punkta b) apakšpunkts ir izteikti šādā redakcijā:

“1. Neietekmējot [Muitas] kodeksa 5. un 64. pantu, uz saistošu izziņu var atsaukties tikai saņēmējs.

2. a) Attiecībā uz tarifu: muitas dienests var prasīt, lai saņēmējs, pildot muitas formalitātes, informētu muitas dienestu, ka viņam ir saistoša izziņa par tarifu attiecībā uz precēm, kuras muieto.

[..]”

- 11 Minētās regulas 11. pantā ir noteikts:

“Saistoša izziņa par tarifu, ko dalībvalsts muitas dienests izdevis pēc 1991. gada 1. janvāra, kļūst saistoša visām dalībvalstu kompetentajām iestādēm saskaņā ar vienādiem noteikumiem [nosacījumiem].”

Pamata lieta un prejudiciālie jautājumi

- 12 Apvienotajā Karalistē reģistrētā sabiedrība *Sony Computer Entertainment Europe Ltd.* (turpmāk tekstā — “SCEE”) atbild par spēļu ierīču, perifēro ierīču un programmatūru tirdzniecību, pārdošanu un izplatīšanu visā Eiropas Savienībā. Šo spēļu ierīču starpā ir arī konsole ar nosaukumu “Playstation 2 Computer Entertainment System” (turpmāk tekstā — “PS2”).
- 13 SCEE un SLE ir piederīgas vienai uzņēmumu grupai, kurā SLE pārējiem grupas uzņēmumiem sniedz loģistikas pakalpojumus. 1997. gada 1. aprīlī SCEE un SLE noslēdza vienošanos, saskaņā ar kuru SLE palīdz SCEE saistībā ar Eiropai paredzēto spēļu ierīču, tostarp PS2, krājumu importēšanu un uzglabāšanu. SLE ir uzdots par minētajām ierīcēm noformēt muitas deklarācijas.

- 14 Laikā no 2000. gada novembra līdz 2001. gada maijam *SLE* Nīderlandē importēja *PS2* un *SCEE* labā, bet savā vārdā un savās interesēs par šīm precēm noformēja muitas deklarācijas. Tā norādīja, ka *PS2* bija klasificējamas tarifa kombinētās nomenklatūras, kas rodama I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 2. nod., 2. sēj. 382. lpp.; turpmāk tekstā — “KN”), attiecībā uz 2000. gadā veikto importu redakcijā, kas izriet no Komisijas 1999. gada 12. oktobra Regulas (EK) Nr. 2204/1999 (OV L 278, 1. lpp.), un attiecībā uz 2001. gadā veikto importu redakcijā, kas izriet no Komisijas 2000. gada 13. oktobra Regulas (EK) Nr. 2263/2000 (OV L 264, 1. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 11. nod., 34. sēj., 170. lpp.), apakšpozīcijā 9504 10 00. Par tarifa apakšpozīciju 9504 10 00 muitas nodoklis bija jāmaksā pēc likmes 2,2 % 2000. gadā un pēc likmes 1,7 % 2001. gadā. Nīderlandes muitas dienesti pieprasīja *SLE* samaksāt šīm likmēm atbilstošo muitas nodokli.
- 15 Tad *SLE* par šo prasījumu cēla prasību, apgalvojot, ka *PS2* patiesībā esot bijis jāklasificē KN tarifa apakšpozīcijā 8471 49 90. Jānorāda, ka šajā apakšpozīcijā klasificētās preces ir atbrīvotas no muitas nodokļa.
- 16 Šajā prasībā *SLE* pamatojas uz *SCEE* un Apvienotās Karalistes muitas dienestu starpā notikušu procedūru. Proti, 2000. gada 19. oktobrī tās izsniedza *SCEE* saistošu izziņu par tarifu (turpmāk tekstā — “SIT”), kas attiecās uz *PS2* un kurā tā bija klasificēta KN tarifa apakšpozīcijā 9504 10 00.
- 17 Pēc tam, lai apstrīdētu šo klasificēšanu, *SCEE* cēla prasību Apvienotās Karalistes tiesās. Šīs procedūras iznākumā 2001. gada 12. jūnijā Apvienotās Karalistes muitas dienesti izdeva *SCEE* grozītu SIT un kopš 2000. gada 19. oktobra *PS2* klasificēja KN tarifa apakšpozīcijā 8471 49 90.

- 18 Nīderlandes muitas dienestos *SLE* atsaucās uz grozīto *SIT*, kas bija izdota *SCEE*.
- 19 2007. gada 11. decembra nolēmumā *Gerechthof te Amsterdam* [Amsterdamas Apelācijas tiesa] uzskatīja, ka Nīderlandes muitas dienestos *SLE* varēja atsaukties uz grozīto *SIT*, ko *SCEE* bija izdevuši Apvienotās Karalistes muitas dienesti, pat attiecībā uz muitas deklarācijām, kas noformētas laikā no 2000. gada 19. oktobra līdz 2001. gada 12. jūnijam. Minētā tiesa tādēļ nosprieda, ka *PS2* bija jāklasificē KN tarifa apakšpozīcijā 8471 49 90.
- 20 Par 2007. gada 11. decembra nolēmumu *Staatssecretaris van Financiën* iesniedza kasācijas sūdzību *Hoge Raad der Nederlanden* [Nīderlandes Augstākajā tiesā].
- 21 Minētajai tiesai ir šaubas par grozītās *SIT* derīgumu laikā no 2000. gada 19. oktobra līdz 2001. gada 12. jūnijam, par *SLE* iespēju uz šo *SIT* atsaukties un par tiesisko palīdzību, kāda importētājam varēja rasties tādēļ, ka Nīderlandes muitas dienestiem atbilstoši saviem noteikumiem bija jāņem vērā trešajai personai attiecībā uz identiskām precēm izsniegta *SIT*.
- 22 Tādēļ *Hoge Raad der Nederlanden* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai Kopienas tiesības, it īpaši [...] Muitas kodeksa 12. panta 2. un 5. punkts un 217. panta 1. punkts, kā arī tā [...] Īstenošanas regulas 11. pants, kopsakarā ar [Muitas] kodeksa 243. pantu, ir interpretējami tādējādi, ka lietā par iekasētu muitas nodokli kāda ieinteresētā persona var apstrīdēt šo iekasēšanu, uzrādot attiecībā

uz tām pašām precēm citā dalībvalstī izsniegtu saistošu izziņu par tarifu, par kuru tolaik joprojām bija strīds, bet kura tomēr beigu beigās tikusi grozīta?

- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši: vai deklarētājs, kas, iesniedzot muitas deklarācijas preču laišanai brīvā apgrozībā, rīkojas savā vārdā un savās interesēs, tādā gadījumā kā šajā lietā aplūkotais var atsaukties uz saistošo izziņu par tarifu, kuras saņēmējs ir nevis viņš pats, bet gan saistīta sabiedrība, kuras uzdevumā tas ir noformējis minētās deklarācijas?

- 3) Ja uz otro jautājumu tiek atbildēts noliedzoši: vai Kopienų tiesībās ir liegts, ka tādā gadījumā kā šajā lietā aplūkotais kāda ieinteresētā persona var atsaukties uz dalībvalsts instrukciju, ar ko dalībvalsts iestādes ir radījušas tiesisko paļāvību, ka deklarēto preču tarifu klasifikācijas nolūkā ir iespējams atsaukties uz trešajai personai attiecībā uz tām pašām precēm izsniegtu saistošo izziņu par tarifu?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par otro jautājumu

- ²³ Ar vispirms izskatāmo otro jautājumu iesniedzējtiesa Tiesai vaicā, vai Muitas kodekss un Īstenošanas regula ir jāinterpretē tādējādi, ka deklarētājs, kas noformē muitas deklarācijas savā vārdā un savās interesēs, drīkst atsaukties uz SIT, kuras saņēmējs ir

nevis viņš pats, bet gan sabiedrība, ar kuru tas ir saistīts un kuras uzdevumā tas šīs deklarācijas ir noformējis.

- 24 Ievadam jāatgādina, ka SIT mērķis ir saimnieciskās darbības subjektam sniegt tiesisko drošību, ja pastāv šaubas par kādas preces klasifikāciju esošajā muitas nomenklatūrā (skat. 2010. gada 2. decembra spriedumu lietā C-199/09 *Schenker*, Krājums, I-12311. lpp., 16. punkts), tādējādi pasargājot to no iespējas, ka jautājumā par šīs preces klasifikāciju muitas dienesti vēlāk maina savu nostāju (skat. 1998. gada 29. janvāra spriedumu lietā C-315/96 *Lopex Export, Recueil*, I-317. lpp., 28. punkts).
- 25 No Muitas kodeksa 12. panta 2. punkta, kā arī Īstenošanas regulas 10. un 11. panta normu apvienojuma izriet, ka uz SIT attiecībā gan pret to izsniegušajiem, gan citu dalībvalstu muitas dienestiem var atsaukties tikai tās saņēmējs.
- 26 Šajā ziņā Tiesa ir nospriedusi, ka SIT rada tiesības tikai tās saņēmējam (2005. gada 15. septembra spriedums lietā C-495/03 *Intermodal Transports*, Krājums, I-8151. lpp., 27. punkts).
- 27 Tomēr Īstenošanas regulas 10. pantā ir piebilsts, ka, ievērojot Muitas kodeksa 5. un 64. pantā noteikto, tiesības atsaukties uz SIT ir tikai tās saņēmējam. Šie pēdējie panti attiecas uz gadījumu, ja muitas deklarāciju noformē kāds cits, nevis importētājs. No tā izriet, ka noteikums, ka uz SIT var atsaukties tikai tās saņēmējs, šim pēdējam neaizliedz muitas deklarāciju noformēt ar kādas trešās personas starpniecību.

- 28 Savukārt Muitas kodeksa 64. pantā vienīgi norādīts, ka muitas deklarāciju rakstiski var noformēt ikviens, kurš muitas dienestam attiecīgo precī spēj uzrādīt vai panākt, ka tā tiek uzrādīta, kopā ar pavaddokumentiem, ievērojot tā paša kodeksa 5. pantā noteikto.
- 29 Muitas kodeksa 5. pantā ir izklāstīti noteikumi pārstāvībai attiecībās ar muitas dienestiem muitas noteikumos paredzēto darbību un formalitāšu izpildei. Uz pārstāvja saņemto SIT vēlāk var atsaukties subjekts, kura uzdevumā pārstāvis ir rīkojies. Pārstāvis, rīkodamies SIT saņēmēja uzdevumā, tāpat var uz to atsaukties arī citu dalībvalstu, ne tikai izsniegušās dalībvalsts muitas dienestos.
- 30 Muitas kodeksā tiesības pārstāvēt muitā tiek regulētas izsmeljoši. Šā kodeksa 5. panta 2. punktā ir paskaidrots, ka pārstāvība var būt tieša vai netieša. Ja pārstāvība ir tieša, pārstāvis rīkojas kādas citas personas vārdā un interesēs. Kad tā ir netieša, tas rīkojas savā vārdā, bet citas personas interesēs. Turklāt dalībvalstis drīkst nolemt, ka to teritorijā pārstāvim jābūt muitas aģentam.
- 31 Turklāt minētā Kodeksa 5. panta 4. punkta otrajā daļā ir paskaidrots, ka persona, kas nenorāda, ka tā rīkojas citas personas vārdā vai uzdevumā, vai kurai nav attiecīga pārstāvības pilnvarojuma, uzskatāma par tādu, kas rīkojas savā vārdā un savās interesēs. No tā izriet, ka pārstāvībai jābūt skaidri paredzētai un tā nav prezumējama.
- 32 Taču gan no lēmuma par prejudiciālo jautājumu uzdošanu, gan no apsvērumiem, ko Tiesai sniegusi *SLE*, izriet, ka *PS2* šī pēdējā ir importējusi savā vārdā un savās

interesēs, jo šis importēšanas laikā, proti, laika posmā no 2000. gada novembra līdz 2001. gada maijam Nīderlandes Karalistē pārstāvība muitā bija atļauta tikai tad, ja to veic muitas aģenti.

- 33 Tādēļ, ņemot vērā, ka *SLE* nebija rīkojusies kā *SCEE* pārstāve, tā Nīderlandes muitas dienestos nevarēja atsaukties uz *SIT*, kuras saņēmēja bija *SCEE*.
- 34 Šajā ziņā *SLE* par pārstāvi Muitas kodeksa 5. panta izpratnē nepadarija arī apstākļus, ka *SCEE* un *SLE* bija piederīgas vienai uzņēmumu grupai vai ka otrā Nīderlandē pārstāvēja pirmo nodokļu jautājumos.
- 35 No šiem apsvērumiem izriet, ka uz otro uzdoto jautājumu jāatbild, ka Muitas kodeksa 12. panta 2. punkts, kā arī Īstenošanas regulas 10. un 11. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka deklarētājs, kas noformē muitas deklarācijas savā vārdā un savās interesēs, nevar atsaukties uz *SIT*, kuras saņēmējs ir nevis viņš pats, bet gan sabiedrība, ar kuru tas ir saistīts un kuras uzdevumā tas šīs deklarācijas ir noformējis.

Par pirmo jautājumu

- 36 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa Tiesai vaicā, vai Muitas kodeksa 12. panta 2. un 5. punkts un 217. panta 1. punkts, kā arī Īstenošanas regulas 11. pants, tos lasot kopsakarā ar Muitas kodeksa 243. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka lietā par muitas

nodokļa iekasēšanu kāda ieinteresētā persona var apstrīdēt šo iekasēšanu, uzrādot SIT, kas attiecībā uz tām pašām precēm izsniegta citā dalībvalstī. Iesniedzējtiesa turklāt vaicā, vai šī SIT jāņem vērā pat tad, ja importēšanas laikā par tās derīgumu bija strīds un tā galu galā tikusi grozīta tikai pēc šīs importēšanas.

- 37 Saskaņā ar Muitas kodeksa 243. pantu ikvienam ir tiesības pārsūdzēt muitas dienestu lēmumu, kas attiecas uz tiesību aktiem muitas jomā un viņu skar tieši un individuāli. No Muitas kodeksa 4. panta 5. punkta izriet, ka SIT ir lēmums minētā 243. panta izpratnē.
- 38 Pamata lieta attiecas uz preces klasificēšanu muitas tarifa vajadzībām un tai sekojošu muitas nodokļa samaksu. Savu prasījumu atbalstam *SLE* atsaucas uz SIT, kuru *SCEE* izsnieguši kādas citas dalībvalsts muitas dienesti. Tādēļ redzams, ka šī lieta ir uzskatāma par pārsūdzību Muitas kodeksa 243. panta izpratnē.
- 39 No šā sprieduma 33. un 35. punkta izriet, ka uz SIT, kuras saņēmēja nav pati persona, attiecīgā persona var atsaukties tikai tad, ja tā rīkojas pārstāvja statusā.
- 40 Saskaņā ar Muitas kodeksa 12. panta 2. punktu un Īstenošanas regulas 11. pantu SIT muitas dienestiem ir saistoša tikai tad, ja uz to atsaucas tās saņēmējs vai tā pārstāvis. Citos gadījumos iestāde, kura izskata lietu saskaņā ar Muitas kodeksa 243. panta 2. punktu un kurā ir iesniegts SIT, nevar ļaut iestāties attiecīgajai SIT piemītošajām tiesiskajām sekām.

- 41 Tomēr cita persona, kas nav SIT saņēmējs, uz SIT drīkst atsaukties kā uz pierādījumu. Proti, tā kā nav Savienības tiesiskā regulējuma par pierādījuma jēdzienu, principiā ir pieņemami visi pierādīšanas līdzekļi, ko dalībvalstu procesuālās tiesības pieļauj Muitas kodeksa 243. pantā paredzētajai procedūrai analogiskās procedūrās (šajā ziņā skat. 2000. gada 23. marta spriedumu apvienotajās lietās C-310/98 un C-406/98 *Met-Trans* un *Sagpol*, *Recueil*, I-1797. lpp., 29. punkts).
- 42 Turklāt Tiesa ir nospriedusi, ka apstāklim, ka citas dalībvalsts muitas dienesti trešajai personai lietā, ko izskata tiesa, kuras nolēmumi saskaņā ar valsts tiesībām ir nepārsūdzami tiesā, ir izdevuši saistošu izziņu par tarifu par noteiktu precī, kurā izmantota KN pozīciju šķietami atšķirīga interpretācija no tās, ko attiecīgā tiesa uzskatījusi par atbilstīgu attiecībā uz precī, kas ir līdzīga pamata lietā esošajai, liek šai tiesai būt īpaši uzmanīgai, izvērtējot, vai pastāv pamatotas šaubas jautājumā par pareizu KN piemērošanu (skat. spriedumu lietā *Intermodal Transports*, minēts iepriekš, 34. punkts).
- 43 No šīs judikatūras izriet, ka trešajai personai izsniegtu SIT kā pierādījumu drīkst ņemt vērā tiesa, kas izskata lietu par preces klasifikāciju muitas nodokļa vajadzībām un tai sekojošo muitas nodokļu samaksu.
- 44 Ņemot vērā šos apsvērumus, uz pirmo jautājumu jāatbild, ka Muitas kodeksa 12. panta 2. un 5. punkts un 217. panta 1. punkts, kā arī Īstenošanas regulas 11. pants, tos lasot kopsakarā ar Muitas kodeksa 243. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka lietā par muitas nodokļa iekasēšanu kāda ieinteresētā persona var apstrīdēt šo iekasēšanu, kā pierādījumu uzrādot SIT, kas attiecībā uz tām pašām precēm izsniegta citā dalībvalstī, taču šī SIT nevar radīt tai piemītošās tiesiskās sekas. Tomēr noteikt, vai iespēja

izmantojot šādus pierādīšanas līdzekļus ir paredzēta attiecīgās dalībvalsts atbilstīgajos procesuālajos noteikumos, ir valsts tiesas ziņā.

Par trešo jautājumu

- ⁴⁵ Ar trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas uzzināt, vai Muitas kodekss un Īstenošanas regula ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts instrukcija, kurā ir atzīts, ka, lai deklarētās preces klasificētu muitas tarifu vajadzībām, valsts iestādēm ir iespējams atsaukties uz trešajai personai attiecībā uz tām pašām precēm izsniegtu SIT, importētājiem varēja radīt tiesisko paļāvību, ka uz šo instrukciju var atsaukties.
- ⁴⁶ Jāpiebilst, ka lēmumā par prejudiciālo jautājumu uzdošanu ir teikts, ka pamata lietā aplūkotās importēšanas laikā Nīderlandes muitas rokasgrāmatā bija paredzēts, ka “uz SIT drīkst atsaukties vienīgi tās saņēmējs [un ka] jebkurā gadījumā uzrādītajām precēm visādā ziņā ir jāatbilst SIT izklāstītajam preču aprakstam. Ja kāds importētājs norāda uz spēkā esošu SIT, kuras saņēmējs tas nav, un iesniedz pieteikumu par tieši tām pašām precēm kā tās, kas aprakstītas SIT, klasifikācijai tomēr ir jāatbilst SIT norādītajai klasifikācijai”.
- ⁴⁷ Šajā ziņā Tiesa ir nospriedusi, ka uz tiesiskās paļāvības principu nevar atsaukties attiecībā pret precīzu Savienības tiesību akta normu un tai pretrunā esoša par Savienības

tiesību piemērošanu atbildīgās valsts iestādes rīcība nevar saimnieciskās darbības subjektam radīt tiesisko paļāvību par to, ka tas gūs labumu no Savienības tiesībām pretrunā esošas attieksmes (1988. gada 26. aprīļa spriedums lietā 316/86 *Krücken*, *Recueil*, 2213. lpp., 24. punkts; 1993. gada 1. aprīļa spriedums apvienotajās lietās no C-31/91 līdz C-44/91 *Lageder u.c.*, *Recueil*, I-1761. lpp., 35. punkts, kā arī 2006. gada 16. marta spriedums lietā C-94/05 *Emsland-Stärke*, Krājums, I-2619. lpp., 31. punkts).

48 Taču Muitas kodeksa 12. pantā ir precīzi reglamentēti SIT izsniegšanas nosacījumi, juridiskais spēks, kā arī derīguma ilgums. Turklāt Īstenošanas regulas 10. panta 1. punktā ir skaidri noteikts, ka uz SIT var atsaukties tikai tās saņēmējs vai pārstāvis, kas rīkojas šā saņēmēja uzdevumā.

49 Redzams, ka par Savienības tiesību piemērošanu atbildīgie Nīderlandes muitas dienesti SIT ir apveltījuši ar vienādu juridisko spēku neatkarīgi no tā, vai uz to atsaucas trešā persona vai tās saņēmējs. Tādējādi, ievērodamas muitas rokasgrāmatu, minētās iestādes ir rīkojušās pretrunā Savienības tiesībām un šī rīcība saimnieciskās darbības subjektiem nevarēja radīt tiesisko paļāvību.

50 Tādēļ uz trešo jautājumu jāatbild, ka Muitas kodeksa 12. pants un Īstenošanas regulas 10. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts instrukcija, kurā ir atzīts, ka, lai deklarētās preces klasificētu muitas tarifu vajadzībām, valsts iestādēm ir iespējams atsaukties uz trešajai personai attiecībā uz tām pašām precēm izsniegtu SIT, importētājiem nevar radīt tiesisko paļāvību, ka uz šo instrukciju var atsaukties.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 51 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) nospriež:

- 1) Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 82/97, 12. panta 2. punkts, kā arī Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai (EEK) Nr. 2913/92, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 1996. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 12/97, 10. un 11. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka deklarētājs, kas noformē muitas deklarācijas savā vārdā un savās interesēs, nevar atsaukties uz saistošu izziņu par tarifu, kuras saņēmējs ir nevis viņš pats, bet gan sabiedrība, ar kuru tas ir saistīts un kuras uzdevumā tas šīs deklarācijas ir noformējis;
- 2) Regulas Nr. 2913/92, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 82/97, 12. panta 2. un 5. punkts un 217. panta 1. punkts, kā arī Regulas Nr. 2454/93, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 12/97, 11. pants, tos lasot kopsakarā ar Regulas Nr. 2913/92, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 82/97, 243. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka lietā par muitas nodokļa iekasēšanu kāda ieinteresētā persona var apstrīdēt šo iekasēšanu, kā pierādījumu uzrādot saistošu izziņu par tarifu,

kas attiecībā uz tām pašām precēm izsniegta citā dalībvalstī, taču šī saistošā izziņa par tarifu nevar radīt tai piemītošās tiesiskās sekas. Tomēr noteikt, vai iespēja izmantot šādus pierādīšanas līdzekļus ir paredzēta attiecīgās dalībvalsts atbilstīgajos procesuālajos noteikumos, ir valsts tiesas ziņā;

- 3) Regulas Nr. 2913/92, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 82/97, 12. pants un Regulas Nr. 2454/93, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 12/97, 10. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts instrukcija, kurā ir atzīts, ka, lai deklarētās preces klasificētu muitas tarifu vajadzībām, valsts iestādēm ir iespējams atsaukties uz trešajai personai attiecībā uz tām pašām precēm izsniegtu saistošu izziņu par tarifu, importētājiem nevar radīt tiesisko palāvību, ka uz šo instrukciju var atsaukties.

[Paraksti]